

slavnost Všech svatých

1. listopad 2015

číslo 44.

ročník X.

ANGELUS

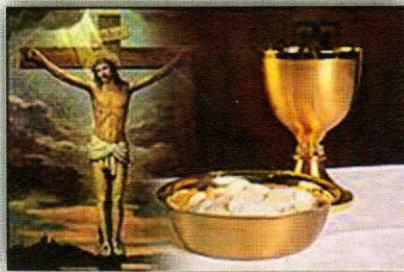
Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Radujme se všichni o slavnosti všech svatých, vždyť z jejich slávy se radují i andělé a spolu s nimi chválí Božího Syna.

1. čtení: Zj 7,2-4.9-14 2. čtení: 1 Jan 3,1-3 Ev.: Mt 5,1-12a

Žalm 24 **To je pokolení těch, kdo hledají tvář tvou,
Hospodine!**

**Naděje, kterou přináší křesťanství,
zcela mění pohled na život i na smrt**

Památka věrných zesnulých nás může vést k nejrůznějšímu přemítání. Nemělo by být jen smutné a ponuré. Že se nám po našich drahých zesnulých stýská, není nic divného. Že mnohdy vůči nim cítíme dluhy nějaké péče nebo pozornosti je výrazem naší poctivosti. Ale jdeme ještě dál. To první, co bychom mohli a měli uplatnit při vzpomínce na ty, kdo nás v tomto života předešli na věčnost, je vděčnost jim i vděčnost za ně. Obdarovali nás mnohým, co si neseme v našich životech jako bohatství. A oni sami byli pro nás v mnohém obdarováním Božím. Bůh nám jejich prostřednictvím leďacos dal. Stojí za to si

udělat jakousi malou inventuru těchto obdarování, zakončenou díkem na jejich adresu i směrem k Bohu.

Druhým tématem úvah je solidarita. Nejde totiž v těchto dnech jen o „ubohé duše v očistci“, ale jde stále o nás všechny - ubohé hříšníky. My i zesnulí jsme dlužníky vůči Bohu i vůči bližním. Nenaplnujeme zcela dobré příležitosti v našich životech podobně, jako je nenaplnovali kdysi oni. My všichni tedy potřebujeme Boží odpuštění, a proto o ně prosíme pro zesulé i pro nás samotné. Za sebe i za ně vyznáváme, že bez Božího milosrdenství bychom byli ztraceni.

Ryzí křesťanská naděje by pak měla zcela prozářit tyto dny. Je to naděje ve vzkříšení. Apoštol Pavel říká: “ Nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, protože pak jste ještě ve svých hříších a jsou ztraceni i ti křesťané, kteří už zesuli.....Ale Kristus z mrtvých stal, a to jako první z těch, kteří zesuli.” (1Kor 15,17.20). Tato naděje, kterou přináší křesťanství, zcela mění pohled na život i na smrt. Proto každá svíčka na hřbitově nebo v domácnosti nám může zpřítomnit světlo velikonoční svíce – paškálu, tedy té svíce, která je symbolem vzkříšeného Krista, symbolem naší naděje. Ve světle Kristova vzkříšení potom není památka na zesulé jen prostorem zármutku a vzpomínání, ale je ozářena světlem, které ukazuje k vrcholné budoucnosti.

Připojme ale ještě jedno téma k památce zesnulých. Je to fakt smrti, který se nás každého týká. A je to skutečnost, před kterou civilizace, v níž žijeme, často utíká. Smrt tu je a nic nepomůže, když jí člověk nechce vidět nebo před její realitou utíká. Nelze se před ní schovat. Naši zesnulí nám svou smrtí připomínají, že nejsme v tomto životě navěky, že se i nás smrt týká. A že podle toho máme vést svůj život. Ačkoliv to může být pro někoho připomenutí nepřijemné, není marné. Včetně otázky: Jdu ve svém osobním životě viry do temnoty smrti nebo do světla Ježíše Krista, který smrtí prošel ke vzkříšení a tak nám připravil cestu?

KOUTEK PRO DĚTI

8. Pán Ježíš přináší uzdravení

Janička se moc těšila do školy. Ve školce neměla žádné pořádné kamarádky, děti si s ní nechtěly hrát, a když něco postavila nebo nakreslila, tak se jí posmívaly nebo jí dílo poničily. V první třídě s ní budou jiné děti a maminka jí tvrdila, že když se bude snažit, určitě si kamarádku najde. A tak Janička o prázdninách na kousky papíru poctivě překreslovala písmenka i obrázky ze své knížky, i když jim ještě nerozuměla. Snad jí prstíky po tom cvičení začnou konečně víc poslouchat a možná si někdo všimne, jak je šikovná. A vezmou ji mezi sebe jako dobrou kamarádku.

Je u vás ve třídě někdo, s kým ostatní nekomarádí? (...) Co myslíš, je mu to jedno, nebo by chtěl být jak druzí, ale neumí to? (...)

Tak se cítil i slepý žebrák Bartimaios u města Jericha. Nic neviděl, nemohl pracovat, nemohl si za vydělané peníze koupit věci, které mají druzí. A tak už mnoho roků sedával každý den u cesty do města. Lidé chodili kolem něho, sem tam se mu někdo posmíval, někdo ho litoval, většina si ho nevšímala. Musel na ně pokřikovat a upozorňovat na sebe, aby mu přece jen něco dali, aby večer nešel s prázdnou miskou domů. Když slyšel, že kolem jde Pán Ježíš s učedníky, začal křičet ještě hlasitěji, aby ho náhodou nepřeslechli: „Ježíši, Synu Davidův, pomoz mi!“ „Nepokřikuj a zmlkni už konečně,“ zlobili se na něho někteří, že obtěžuje i Pána Ježíše. Vůbec netušili, že si s ním Pán Ježíš rád promluví. „Co ode mě potřebuješ?“ zeptal se, když přišel k žebrákovi blíž. „Pane, ať vidím,“ poprosil ho slepý muž. Myslíš, že ho mohl poprosit o něco jiného? (...) (peníze, dům, jídlo, práci pro slepce...) Pán Ježíš na něm uviděl, jak je smutný z toho, že nevidí a nemůže žít jako ostatní lidé. A zároveň poznal, že se Bartimaios na něho opravdu už dlouho těšil. Že věřil v uzdravení, které Ježíš přináší. A tak se stal zázrak, jak si Bartimaios přál. Jeho oči se otevřely, on uviděl Pána Ježíše a už chtěl být pořád s ním.

Aktivita: Podle čeho dnes poznáš, žeš potkal slepého člověka? (...) Jak mu můžeš na ulici pomoci? (...). Jestli si chceš představit, jak se cítí, popros někoho dospělého doma, ať ti zaváže oči a zavede tě za ruku třeba na zahradu. Tam ti dá do ruky hůlku nebo delší klacík a můžeš se s jeho pomocí pokusit vyhybat stromům i záhonům. Abys to neměl tak jednoduché, domluv se s někým, že ti bude radit dobře, a s několika dalšími, že budou radit špatně. Musíš být velmi pozorný, abys poznal ten jeden správný hlas mezi všemi.

Modlitba: Pane Ježíši, dnes tě chci poprosit za mé nevěřící kamarády, kteří tě neznají, aby tě jednou uviděli. (doplň jméno) je dnes smutný, protože mu kluci ublížili. A já jsem neměl odvahu mu říct něco pěkného a povzbudit ho. Prosím, potěš ho a mně pomoz, abych vždycky viděl jako ty, kdo ode mě něco potřebuje. Amen.

Spěchejme k bratrům, kteří nás očekávají

K čemu je svatým naše chvála, k čemu je jim naše oslavování, k čemu i tento dnešní svátek? Co znamenají pozemské pocty pro ty, jimž podle spolehlivého Synova příslibu prokazuje poctu nebeský Otec? Co pro ně znamená, že je velebíme? Svatí nepotřebují, abychom je uctívali, a naše zbožná oddanost jim nepřináší žádný zisk. Je jasné, že to není důležité pro ně, ale pro nás, když s úctou slavíme jejich památku. Přiznávám se, že při vzpomínce na ně pociťuji, jak se ve mně probouzí mocná touha.

Především v nás památka svatých vzbuzuje nebo posiluje touhu patřit do jejich společnosti, která je pro nás tak žádoucí, a stát se spoluobčany a společníky blažených duchů, připojit se k shromáždění patriarchů, k zástupcům proroků, radě apoštolů, velikému množství mučedníků, sdružení vyznavačů, sborům panen, být pohromadě a radovat se ve společenství všech svatých. Očekává nás obec prvorozených křesťanů, a my o to nedbáme; touží po nás svatí, a my si toho nevážíme; čekají na nás spravedliví, a my na to nehledíme.

Vzchopme se už konečně, bratři, povstaňme s Kristem, usilujme o to, co pochází shůry, a myslíme na to. Vzhlížejme s touhou k těm, kteří touží po nás, spěchejme k těm, kteří nás očekávají, předložme přání svého srdce těm, kteří nás vyhlízejí. Přejme si nejen být ve společnosti svatých, ale mít i účast na jejich štěstí, a toužíme-li po jejich přítomnosti, ucházejme se velmi horlivě také o to, abychom měli účast na jejich slávě. V této ctižádosti není nic zhoubného a vroucí touha po takové slávě není nic nebezpečného.

A druhá touha, která nás naplňuje při slavení památky svatých, směřuje k tomu, aby se i nám ukázal Kristus, náš život, tak jako se ukázal jim, a abychom se také my s ním ukázali ve slávě. Neboť zatím se nám Kristus, naše hlava, nepředstavuje tak, jak je nyní, ale máme ho před očima v té podobě, jakým se pro nás stal: ne s korunou slávy, ale ověnčený trním našich hříchů. Bylo by hanbou stát se zhýčkaným údem, když patříme k hlavě, korunované trním; zatím není žádný purpur ke cti, ale spíše na posměch. Až Kristus přijde, už se nebude zvěstovat jeho smrt, abychom věděli, že i my jsme už mrtví a že náš život je skrytý s ním. Tehdy se ukáže oslavená hlava a s ní budou zářit oslavené údy, neboť on přemění naše ubohé tělo, aby to odpovídalo slávě, kterou má hlava, to jest on sám.

Po této slávě tedy bezpečně dychtíme s celou ctižádostí. Abychom směli v tuto slávu doufat a ucházet se o tak velikou blaženost, k tomu je ovšem třeba velice toužit také po pomoci svatých, aby nám bylo dáno na jejich přímluvu, čeho nemůžeme sami dosáhnout.

POZVÁNKA

XII. jubilejní troubená Svatohubertská mše sv. se slaví v neděli 8. 11. 2015 v 9,30 hod. ve farním kostele ve Špičkách, oslavuje Mons. Jan Graubner, který předá naší farnosti repliku špičské monstrance. Bohoslužbu obohatí Hubertská mše B-dur od P. Vacka a J. Selementa v podání trubačů VLS ČR, divize Lipník n. B.

Po mši sv. pokračuje program v kulturním domě. Jsou zváni nejen všichni myslivci a ctitelé sv. Huberta, ale i jejich rodinní příslušníci a přátelé přírody. Srdečně zve MS „Hejné“ Špičky.

Ohlášky:

- ✓ V tomto týdnu je první pátek v měsíci a také týden modliteb za duše v očistci, můžete využít příležitost ke sv. zpovědi před bohoslužbami.
- ✓ Podmínky k získání plnomocných odpustků přivlastnitelné pouze duším v očistci: přijetí svátosti smíření, Eucharistie a modlitba na mysl Svatého otce (Otče náš, Zdrávas a Sláva Otci... či jiná modlitba). Dále je třeba se na hřbitově pomodlit za zemřelé (stačí v duchu). Odpoledne 1. 11. až do půlnoci 2. 11. je možné tyto odpustky pro duše v očistci získat návštěvou kostela spojenou s modlitbou Páně a Vyznáním víry. Předpokladem je, že pokřtěný katolík, který je ve stavu milosti, má úmysl odpustek získat a nemá sebemenší zalíbení v hříchu. Zmiňovanou svátostnou zpověď stačí přijmout v několikadenním rozmezí.
- ✓ Děkanátní kalendář na rok 2015 je možné si zakoupit v sakristii za cenu 55 Kč.
- ✓ Na DUCHOVNÍ KONCERT u příležitosti 120. výročí narození Františka Šimíčka a k počtě hudebních osobností našeho kraje jste srdečně zváni v sobotu 7. 11. v 15⁰⁰ hod. do kostela Povýšení svatého Kříže v Hustopečích. Vystoupí Pěvecký sbor Ondráš Nový Jičín a chrámový sbor Hustopeče n. B.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 1. 11. do 8. 11. 2015

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Slavnost Všech svatých 1. 11. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † myslivce
	Černotín	9:30	Za † Marii Alánovou, manžela a živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za celou † rodinu a dvo
	Hustopeče	14:00	svátostné požehnání, průvod na hřbitov a pobožnost za duše zemřelých
Pondělí 2. 11. <i>Vzpomínka na všechny věrné zemřelé</i>	Špičky po mši svaté pobožnost na hřbitově	16:30	Za † Marii Klézlovou, manžela, živou a † rodinu
Středa 4. 11. <i>sv. Karel Boromejský, památka</i>	Černotín po mši svaté pobožnost na hřbitově	16:30	Na poděkování PB a PM za přijatá dobrodiní s prosbou další pomoc a požehnání a za živou rodinu
Čtvrtek 5. 11. <i>sv. Zachariáš a Alžběta</i>	Bělotín po mši svaté pobožnost na hřbitově	16:30	Za † rodiče z obou stran a dvo
Pátek 6. 11. <i>sv. Leonard (Linhart)</i>	Hustopeče po mši svaté pobožnost na hřbitově	16:30	Za Cecilii Macháňovou, syna, zetě, snachu Evu a živou a † rodinu
			Za Antonína Horáka, manželku, syna a za živou a † rodinu Horákovu, Horníkovu, Davidovou a na poděkování za přijatá dobrodiní a za vyprošení další pomoci a ochrany
Sobota 7. 11. <i>sv. Atenodorus</i>	Hustopeče	12:30	Requiem za † Otakara Vinklárka
	Černotín	16:30	Za † rodiče Andršovy a Rýparovy, 2 syny, snachu, vnuka a živou rodinu
	Bělotín	18:00	Za Karla Ondřeje a živou a † rodinu Ondřejovu
32. neděle v mezidobí 8. 11.	Hustopeče	8:00	Za † Zdeňka Indrucha, rodiče a sestru
	Špičky	9:30	Ke cti sv. Huberta a za živé a † myslivce ze Špiček

Tel. na faru: mobil: 733 741 614

 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.